

Arrest

nr. 204 612 van 30 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M. KALIN
Hulsbergweg 7/A
3520 ZONHOVEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 26 januari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 27 december 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat A. HENDRICKX *loco* advocaat M. KALIN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 2 augustus 2017, verklaart er zich op 14 augustus 2017 vluchteling.

1.2. Op 27 december 2017 werd een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen die per aangetekend schrijven op dezelfde dag naar verzoeker werd gestuurd.

Dit is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, en een etnische Tamil te zijn afkomstig van Kachai, in Jaffna. Gedurende de laatste burgeroorlog in het land verbleef u ook een tijdlang in Alavai, Trinko en Colombo. U studeerde af van de middelbare school, maar hebt niet verder gestudeerd omdat u kon werken in de zaak van uw vader, een groothandelaar.

U hebt een broer die van 2004 tot 2006 de Liberation Tigers of Tamil Elam (LTTE) hielp bij het rekruteren. Hiervoor werd hij in 2007 opgepakt door de autoriteiten, maar uw vader kon hem via persoonlijke connecties op korte tijd terug vrij krijgen, waarna hij naar het buitenland vluchtte. Hij werd door de UNHCR erkend als vluchteling in Indonesië in 2009, waarna hij hervestigd werd in de Verenigde Staten in 2010. In 2013 kreeg de winkel van uw vader bezoek van het leger, waar men vroeg dat u zich zou aanmelden in het legerkamp nabij. Toen u dit deed, beschuldigde men u ervan dat uw broer werkte voor de LTTE en vroeg men dat u LTTE-leden zou aanwijzen, en werd u mishandeld. U moest u nadien nog geregeld gaan aanmelden in het kamp, wat u deed tot 2 augustus 2014. Op dit moment werd u zo zwaar mishandeld dat u naderhand besloot om onder te duiken. Enkele dagen later kwam het leger langs bij u thuis en mishandelden ze uw moeder en zus, waarna u naar Trinko ging. U verbleef hier een jaar lang bij familie, en kwam zelden buiten. Op een bepaald moment kwam het leger echter terug langs bij uw ouders, alwaar men zei dat men u wel zou vinden. Hierop besloot u dat u het land maar beter kon verlaten. U vertrok naar Colombo, waar u nog een jaar lang verbleef bij familie.

U verliet het land op 11 december 2016, en reisde met het vliegtuig naar Iran. U ging vervolgens over land naar Turkije, en met de boot naar Griekenland. Daar werd u opgepakt door de politie, en wegens uw slechte gezondheidstoestand opgenomen in het ziekenhuis. U verbleef nog een half jaar in Griekenland vooraleer u een smokkelaar vond die u naar London zou brengen, maar u uiteindelijk achterliet in België.

U kwam aan in België op 2 augustus 2017, en vroeg hier ook asiel aan op 14 augustus 2017. Ter staving van uw asielaanvraag legt u voor: een Sri Lankaanse identiteitskaart, Griekse documenten, medische documenten uit België en Sri Lanka, een brief uit Sri Lanka, geboorteakten uit Sri Lanka, kopieën van een aantal foto's, een bankboekje, en documenten met betrekking tot de vluchtelingenstatus van uw broer, alsook de zendingsakten waarmee deze documenten u werden toegestuurd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lopen van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt. U verklaart dat u in Sri Lanka vervolgd werd door het leger omwille van de banden van uw broer met de LTTE. U bent er evenwel niet in geslaagd dit aannemelijk te maken, om onderstaande redenen.

U verklaarde immers dat uw persoonlijke problemen zouden voortvloeien uit het LTTE-profiel van uw broer. Uw broer zou immers in het verleden actief geweest zijn voor de LTTE. Hij zou erkend zijn als vluchteling (waarover later meer) en hij werd hervestigd in de VS. Echter uw verklaringen over uw broer en diens activiteiten voor de LTTE kunnen niet overtuigen. U stelt dat uw broer ten bate van de LTTE zou spreken, in een poging om mensen te rekruteren (CGVS p. 7), maar u geeft aan dat u niet wist wat er precies gebeurde met de mensen die hij hielp rekruteren, of uw broer deel uitmaakte van een LTTE-gelieerde (dekmantel) organisatie (CGVS p. 8, 9). Gevraagd of u wist wat hij zoal zou zeggen op dergelijke rekruteringsacties, gaf u aan dat u steeds naar buiten zou gaan als hij ergens zou spreken waar u was, waardoor u daarover niets kan zeggen (CGVS p. 9). Dit valt maar erg moeilijk te geloven; u zou het land moeten ontvluchten zijn omwille van de verdenking die op de familie rustte door de activiteiten van uw broer, maar tegelijk kan u enkel in de meest algemene bewoordingen spreken over wat hij precies deed. Uw verklaringen over zijn vertrek uit Sri Lanka bevatten bovendien ook een enorme lacune: u verklaart dat uw broer in mei 2007 opgepakt werd en quasi onmiddellijk weer vrijgelaten, om dan naar het buitenland te vertrekken ook in 2007 (CGVS p. 9, 10). De documenten die u voorlegt stellen evenwel dat hij Indonesië, waar hij erkend werd als vluchteling, pas binnenkwam in mei 2009 (document 9), twee jaar later dus. U verklaart over zijn periode tussen Sri Lanka en Amerika enkel dat "hij op veel plaatsen onderweg [moest] stoppen" (CGVS p. 10), wederom enorm vaag. Ten slotte geeft u ook tegenstrijdige verklaringen over de periode waarin uw broer actief geweest zou zijn voor de LTTE: u verklaarde voor de DVZ namelijk dat hij van 2004 tot 2005 voor hen rekruteerde (vragenlijst CGVS dd. 8 september 2017, afdeling 3.5.), terwijl u voor het CGVS spreekt van 2004, 2005 en 2006 (CGVS p. 8). Dergelijke weinig gedetailleerde, algemene en contradictoire verklaringen kunnen de afwezigheid van elk begin van bewijs over de activiteiten van uw broer niet goedmaken, en u geeft het CGVS hiermee geen zicht op de werkelijke toedracht van de activiteiten van uw broer, nochtans een kernelement van uw eigen relaas.

*Aansluitend hierop is het **ten tweede** ook heel vreemd dat u verklaart dat uw broer opgepakt werd, vrij kwam, en het land verliet in 2007, maar het leger u pas zou zijn komen lastig vallen betreffende zijn activiteiten in 2013 (CGVS p. 12).*

Dit is niet alleen zes jaar na het vertrek van uw broer, maar ook nog eens vier jaar na het einde van de oorlog tegen de LTTE. Het lijkt maar weinig waarschijnlijk dat men zonder enige andere aanleiding plots op dat moment een zaak zou maken van de activiteiten van uw broer zes jaar eerder, temeer uw broer zelf op het moment dat hij verdacht werd, meteen werd vrijgelaten, hoewel de strijd tegen de LTTE op dat moment nog niet gestreden was. Als uw broer al opgepakt werd, is het duidelijk dat de regering hem niet ernstig genoeg nam om hem te vervolgen. In dit licht is het volledig onwaarschijnlijk dat deze zelfde autoriteiten jaren later, zoveel moeite zouden doen om u te vervolgen. Hier op gewezen, oppert u dat een aantal andere LTTE-leden ook opgepakt en gemarteld werden in 2013, en mogelijks de naam van uw broer genoemd hebben (CGVS p. 13). Maar dit houdt geen steek; uw broer werd reeds in 2007 al eens opgepakt voor zijn activiteiten, dus deze waren geen geheim voor de overheid. Ook hier op gewezen, repliceert u dat men u tijdens de ondervragingendoor het leger zei dat men dacht dat u uw broer had helpen "ontsnappen" (CGVS p. 13), maar ook deze verklaring snijdt geen hout; u vertelde zelf dat uw broer niet was ontsnapt maar wel vrij gekregen door tussenkomst van een parlamentslid (CGVS p. 9). Dit alles maakt uw bewering als zou men u in 2013 plotsklaps hebben onderworpen aan een meldingsplicht met geregelde mishandelingen maar weinig aannemelijk.

Uw verklaringen over de verschillende incidenten van mishandeling zijn **ten derde** bovendien ook niet consistent. Zo verklaart u *primo* dat u toen u zich een eerste keer ging aanmelden, ze u vroegen om u uit te kleden, en begonnen aan te vallen (CGVS p. 11). Even later stelt u evenwel dat men niets tegen u zei toen u binnenkwam, maar al meteen begon af te ranselen vooraleer men vragen begon te stellen, met als laatste het uitdoen van de kleren (CGVS p. 17). *Secundo*, wat betreft de laatste mishandeling, stelde u voor de DVZ nog dat u naderhand ergens gedumpt geweest was (vragenlijst CGVS dd. 8 september 2017, afdeling 3.5.), terwijl u voor het CGVS verklaart bewusteloos geraakt te zijn, en wakker gemaakt werd door de persoon die het plaatsen van de handtekeningen in het kamp in het oog hield – u stelde hierover eerder dat de plaats waar u een handtekening moest komen plaatsen en de martelkamer twee opeenvolgende kamers waren (CGSV p. 18). Het ergens gedumpt worden verdween dus plots uit uw relaas.

Het is **ten vierde** trouwens ook opvallend dat u aangeeft voor het eerst gemarteld te zijn toen u zich een eerste maal moest aanmelden in mei 2013, maar dat u zich daarna toch nog een jaar lang ging aanmelden bij het legerkamp, waarbij u sporadisch bij herhaling mishandeld werd (CGVS p. 11, 12). Dat u zich een jaar lang gedwee aan dergelijke mishandelingen zou blootstellen vooraleer te beslissen om stappen te ondernemen om u hieraan te onttrekken, is op zich al opmerkelijk te noemen. Maar hierop verklaarde u dat u na een laatste bijzonder zware mishandeling besloot om onder te duiken, en een jaar lang zonder problemen bij uw familie in Trinko kon verblijven (CGVS p. 14, 15). Het is opmerkelijk dat u zich niet eerder bediende van een dergelijk eenvoudige, maar blijkbaar effectieve manier om uzelf aan de overheid te onttrekken.

Dit sluit **ten vijfde** aan bij de vaststelling dat u na dit laatste incident nog twee jaar lang in Sri Lanka verbleef vooraleer het land te ontvluchten, een jaar bij familie in Trinko en een jaar bij schoonfamilie in Colombo (CGVS p. 5). Hierover kan gesteld worden dat het wel erg vreemd is dat u enerzijds vreesde voor vervolging door de overheid, en tevens meermaals gemarteld zou zijn, maar niettemin er toch voor koos om nog twee jaar lang in het land te verblijven. Hier op gewezen, verklaart u dat u het eerste jaar in Trinko nog hoopte dat alles wel zou overwaaien (CGVS p. 16). Voor iemand die zich reeds een jaar lang zou hebben moeten blootstellen aan fysieke mishandelingen lijkt dit echter een al te optimistische ingesteldheid. Bovendien had u ook het voorbeeld van uw broer die op dat moment al jarenlang een erkende vluchteling was. Maar zelfs nadat u naar eigen zeggen besloten had om het land te verlaten na een jaar in Trinko, verbleef u nog eens een jaar lang in Colombo (CGVS p. 16). U verklaart dit door te stellen dat u moest wachten op uw mensensmokkelaar (CGVS p. 16), maar die uitleg kan niet overtuigen; het is onvoorstelbaar dat u enerzijds een zodanige vrees voor vervolging zou hebben dat u meende het land te moeten verlaten, maar u zich anderzijds wel een heel jaar lang aan het lijntje liet houden door de mensensmokkelaar. Uw relaas bevat een enorme lacune, en u hebt hier geen goede verklaring voor, wat de aannemelijkheid van het door u voorgehouden relaas niet ten goede komt. Bovendien is dit jarenlange talmen vooraleer het land te ontvluchten op zich al een indicatie van een gebrek aan een vrees voor vervolging in uwer hoofde. Ook dient opgemerkt dat het bevreemdend is dat u zich gedurende deze twee jaren steeds bij familie wist te verstoppen. Als de overheden u blijkbaar zo ernstig namen dat ze u geregeld opriepen en zelfs martelden, kan men er van uitgaan dat uw afwezigheid wel zou opvallen. Dat de autoriteiten in dit geval u niet zouden komen zoeken op de meest logische plekken, zijnde bij uw familie of schoonfamilie, is ongeloofwaardig.

Samenvattend kan gesteld worden dat uw voorgehouden problemen in Sri Lanka hun oorsprong gevonden zouden hebben in het profiel en de activiteiten van uw broer, welke u evenwel niet aannemelijk kon maken, waarbij u bovendien ook tegenstrijdige en weinig waarschijnlijke verklaringen aflegt over wat u zelf overkomen zou zijn, met jarenlange lacunes waar u geen aannemelijke verklaringen voor kan geven.

Volledigheidshalve merkt het CGVS ook op dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België. Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliert in de landen die u passeerde en pas in België asiel aanvraeg doet verder afbreuk aan de beweerdte reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Tenslotte dient er op gewezen te worden dat uit uw documenten en verklaringen blijkt dat uw broer erkend werd als vluchteling door het UNHCR. Echter zijn erkenning als vluchteling leidt niet automatisch en zondermeer tot uw erkenning als vluchteling. Elk dossier dient bekeken en beoordeeld te worden naar haar eigen merites. Uw verklaringen dat u problemen zou kennen wegens het LTTE- profiel van uw broer zijn gezien bovenstaande vaststellingen duidelijk ongeloofwaardig. Bovendien blijkt nergens uit de door u neergelegde documenten waarom uw broer juist erkend werd als vluchteling. Deze documenten bevatten nergens een vermelding van de vervolgingsgrond op basis waarvan uw broer als vluchteling erkend zou zijn, noch zaken als foto's die zijn LTTEsympathieën aantonen (document 9). U verklaarde weliswaar dat uw broer een activist voor de LTTE was, maar daar kan, gezien uw verklaringen, niet veel geloof aan worden gehecht. Het is evenzeer mogelijk dat zijn vertrek uit het land te maken had met problemen van een veel meer persoonlijke aard. In deze kan enkel worden afgegaan op uw verklaringen, die duidelijk ongeloofwaardig zijn.

Al deze elementen samen leiden de conclusie dat u er niet in slaagde om aannemelijk te maken dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in de vluchtelingrechtelijke zin, of dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op het lijden van ernstige schade in de zin van art. 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Er is supra reeds gewezen op de beperkte inhoudelijke waarde van de documenten omtrent de vluchtelingenstatus van uw broer. U legt ook een aantal medische attesten voor betreffende uw eigen fysieke toestand (document 3), maar deze geven geen indicatie van de oorzaak van deze klachten behalve wat u hierover zelf tegen de dokters zei. Dit is geen objectieve indicatie van de eigenlijke oorsprong van deze klachten. Wat betreft de medische documenten uit Sri Lanka (document 4), dienst vastgesteld te worden dat deze, hoewel ze verwijzen naar een zogezegde behandeling uit 2014, pas zijn uitgegeven op 1 augustus 2017, en dus een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. Ook de brief die u voorlegt (document 5) heeft een duidelijk gesolliciteerd karakter, daar deze afkomstig is van iemand die niet betrokken was bij uw problemen en deze enkel vernomen kan hebben via-via. Hier kan trouwens ook het ondermaatse Engels aangestipt worden ("army intelligent personnel" edm.). De overige documenten, zoals uw identiteitskaart, geboorteakten, bankboekje, en foto's slaan op elementen zoals uw afkomst en identiteit, die op heden niet door het CGVS betwist worden. Er kan trouwens ook op gewezen worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, en de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen niet kunnen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerdte band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u. U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerdte vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag.

Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

2.1.1.1. In een eerste middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van artikelen 48/3, 48/4, 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel, van het proportionaliteitsbeginsel en van artikel 4 van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming.

Betreffende zijn verklaringen over het LTTE-profiel van zijn broer, stelt verzoeker dat hij niet juist weet op welke plaatsen zijn broer heeft verbleven, daar hij er niet zelf bij was en hij enkel kan benoemen wat hij nog weet. Hij merkt op dat hij op dat moment nog minderjarig was en dat het intussen reeds tien jaar geleden is. Hij meent dat de commissaris-generaal redelijk moet zijn en niet kan verwachten dat hij dit allemaal nog steeds moet kunnen vertellen. Hij stelt verder dat hij hieromtrent specifiek met zijn broer contact heeft opgenomen. Hij zet het volgende uiteen in zijn verzoekschrift:

"De broer stelde uitdrukkelijk dat hij in de periode 2007-2009 verbleven heeft in Maleisië Yohurbayu (fonetisch).

In 2009 heeft hij verschillende maanden verbleven in Haja Indonesië (fonetisch).

Daar is hij vertrokken naar Australië maar Australië heeft hem uiteindelijk teruggebracht naar Indonesië waar hij nu voor een 2,5 maand verbleven heeft.

Vandaar werd verzoekende partij overgebracht naar Europa, Roemenië, Timursoray (fonetisch), voor een periode van ongeveer 5 à 6 maanden (het betreft de periode 12/2009 – 05/2010).

Met de hulp van het UNHCR en het IOM werd de broer hervestigd naar Amerika waar hij is toegekomen op 18.05.2010."

Waar het in de bestreden beslissing gaat over de periode 2004-2005 of 2004-2006, meent verzoeker dat de commissaris-generaal geen rekening hield met de concrete, specifieke situatie waarin hij zich bevond, namelijk 16 jaar oud, een periode van meer dan tien jaar geleden en als asielzoeker. Hij meent dat dit een detail betreft en geen tegenstrijdigheid die als argumentatie kan dienen om zijn verzoek om internationale bescherming te weigeren.

Tevens stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift: *"De kennis over hetgeen zijn broer zei, was inderdaad beperkt, omdat verzoekende partij er niet bij was.*

Verzoekende partij was aanwezig zijn tijdens de gesprekken maar de ouders weigerden dit. Verzoekende partij was immers nog jong en studeerde daarenboven (A-level op school; daarnaast waren er de problemen met het leger. Hij was ook jonger dan zijn broer. De ouders probeerden hem om deze redenen meer af te schermen."

Betreffende het tijdsverloop tussen het vertrek van zijn broer en zijn problemen in 2013, wijst verzoeker op dat zijn broer in 2007 kon vrijkomen met de hulp van een broer van een zakenpartner van zijn vader, die parlamentslid was. Hij stelt dat zijn broer *"dus als het ware kon [...] ontsnappen met behulp van een parlamentslid. Het woord ontsnappen moet dus in die zin worden begrepen."* Hij voert verder aan dat zijn problemen in 2013 zijn ontstaan omdat het leger aan twee helpers van de LTTE, die vrienden waren van verzoekers broer, vroeg om namen van personen die de LTTE hielpen.

Hij stelt niet te weten welke namen juist werden gegeven, maar dat het heeft geleid tot de problemen die hij in 2013 kende. Hij wijst erop dat de broer van de zakenpartner van zijn vader toen reeds was overleden, zodat hij er geen beroep meer op kon doen.

Betreffende de mishandelingen die hij onderging, verduidelijkt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

“De eerste maal dat verzoekende partij zich diende aan te melden, werd hij mishandeld. Verzoekende partij diende zich toen niet uit te kleden.

De daarop volgende keren dat hij werd mishandeld, diende hij zich tevens niet uit te kleden (met uitzondering van het laatste incident, infra).

Het verloop van de verschillende incidenten bleef in het algemeen hetzelfde.

Natuurlijk zag verzoekende partij dit niet zitten, maar de incidenten waren incidenten waarvan verzoekende partij hoopte dat het zou beteren.

Doch dit bleek niet het geval te zijn want tijdens het laatste incident is de situatie geëscaleerd. Op dat moment diende verzoekende partij in eerste instantie zijn kleren uit te doen en werd hij daarna geslagen zelfs zo erg dat hij het bewustzijn heeft verloren.

Verzoekende partij is toen wakker geworden in de kamer waar de handtekening werden gecontroleerd.

Verzoekende partij heeft inderdaad verklaard dat hij ergens was achtergelaten, doch hij heeft niet verklaard dat hij deze plaats niet kende. Dit was volgens verzoekende partij ook niet gevraagd geweest.”

Vervolgens wijst verzoeker erop dat zijn vader een zakenman was en dat zijn moeder ziek was. Hij stelt dat hij hen niet zomaar wilde achterlaten en dat het niet eenvoudig is om de beslissing te nemen om zowel de familie, als de vrienden en het opgebouwde leven zomaar achter te laten. Hij stelt dat hij na het laatste incident uiteindelijk geen keuze meer had.

Betreffende zijn verblijf gedurende twee jaar in Sri Lanka na het ontstaan van zijn problemen, herhaalt verzoeker dat zijn vader een zakenman was, dat zijn moeder ziek was, dat hij hen niet zomaar wilde achterlaten en dat het niet eenvoudig is om de beslissing te nemen om zowel de familie, als de vrienden en het opgebouwde leven zomaar achter te laten. Dit was volgens hem in de periode dat hij nog in Trinko verbleef. Daarna moest hij nog een jaar in Colombo verblijven, doch dit was volgens hem buiten zijn wil om: *“De smokkelaar vertelde dat het moeilijke tijden waren. Verzoekende partij moest wachten op instructies van de smokkelaar.”*

Betreffende het niet-indienen van een verzoek om internationale bescherming in andere landen in Europa, stelt verzoeker als volgt in zijn verzoekschrift:

“Vooreerst werd er initieel aan de smokkelaar gevraagd om hem naar Londen te brengen doch uiteindelijk is verzoekende partij in België gearriveerd.

Ten tweede, indien dit als reden zou worden aanvaard om een weigeringsbeslissing te motiveren, dan kunnen onnoemelijk veel asielaanvragen onder meer om deze reden worden afgewezen.

Het is algemeen geweten dat het merendeel van de asielzoekers geen asielaanvraag indienen in een land waar ze geen asielaanvraag willen indienen, tenzij zij ertoe gedwongen worden.

Doch dit kan en mag geen reden zijn om een weigeringsbeslissing ten gronde te motiveren.

Deze argumentatie kan eventueel van nut zijn in een Dublin beslissing doch niet in een beslissing ten gronde.”

Verder is verzoeker van oordeel dat het feit dat zijn broer werd erkend als vluchteling minstens een begin van bewijs is van diens band met de LTTE. De specifieke reden voor de erkenning wordt inderdaad niet vermeld in de beslissing, zo stelt verzoeker, doch hij kan hieraan niets doen daar dit eigen is aan de procedure, net zoals in België. Tevens merkt verzoeker op als volgt in zijn verzoekschrift: *“Ook wordt verwezen naar het feit dat er geen foto's zijn van de broer van verzoekende partij in een uniform van de LTTE, doch dit is logisch gezien de broer een sympathisant was en geen lid, waardoor hij ook geen uniform droeg.”*

Tevens is verzoeker van oordeel dat de documenten minstens dienen te worden aanzien als een begin van bewijs.

2.1.1.2. In een tweede middel beroept verzoeker zich op de schending van artikelen 48/4 en 62 van de Vreemdelingenwet, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het redelijkheidsbeginsel.

Verzoeker stelt als volgt in zijn verzoekschrift:

“Artikel 48/4 Vreemdelingenwet bepaalt:

[...]

Het CGVS motiveert de beslissing uiteindelijk stellende dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming.

Verder stelt het CGVS dat er geen reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.

Uit de bovenstaande uiteenzetting onder het eerste middel is verzoekende partij van oordeel dat hij zijn problemen ten gevolge van de band van zijn broer met de LTTE meer dan voldoende heeft aangetoond."

2.2. Beoordeling

2.2.1. Bevoegdheid

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.2.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij door het Sri Lankaanse leger werd mishandeld in het kader van de activiteiten van zijn broer voor de LTTE. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) hij de activiteiten van zijn broer bij de LTTE niet aannemelijk maakt gelet op zijn vage en gebrekkige verklaringen over deze activiteiten; (ii) het niet aannemelijk is dat het Sri Lankaanse leger zes jaar na het vertrek van zijn broer, die door de Sri Lankaanse autoriteiten werd vrijgelaten, verzoeker plots zouden lastigvallen wegens de activiteiten van zijn broer bij de LTTE, op een moment dat de oorlog tegen de LTTE in Sri Lanka ook reeds vier jaar eerder eindigde; (iii) hij inconsistente verklaringen aflegde over de mishandelingen die hij door het leger zou hebben ondergaan; (iv) niet kan worden ingezien waarom hij de mishandelingen bleef ondergaan, terwijl hij nadien probleemloos een jaar bij zijn familie kon verblijven, hetgeen hij dan ook reeds eerder had kunnen doen teneinde op eenvoudige wijze aan de mishandelingen te ontkomen; (v) hij na de laatste mishandeling nog gedurende twee jaar in Sri Lanka verbleef, zonder dat de Sri Lankaanse autoriteiten hem kwamen zoeken; (vi) hij geen asielaanvraag indiende in de Europese landen waarlangs hij op zijn reis naar België passeerde; (vii) nergens uit de door hem voorgelegde documenten betreffende de erkenning als vluchteling in hoofde van zijn broer (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) blijkt waarom zijn broer als vluchteling werd erkend door UNHCR; (viii) de door hem voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen; en (ix) uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich onvoldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Er dient vastgesteld dat verzoeker er in zijn verzoekschrift niet in slaagt op de voormelde motieven uit de bestreden beslissing een ander licht te werpen. Hij komt immers niet verder dan het herhalen van en volharden in zijn reeds afgelegde verklaringen, het opwerpen van blote en *post factum*-beweringen en het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, zonder evenwel op dienstige wijze de voormelde motieven *in concreto* te trachten te weerleggen.

Betreffende het voorgehouden LTTE-profiel van verzoekers broer wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd als volgt:

"U verklaarde immers dat uw persoonlijke problemen zouden voortvloeien uit het LTTE- profiel van uw broer. Uw broer zou immers in het verleden actief geweest zijn voor de LTTE. Hij zou erkend zijn als vluchteling (waarover later meer) en hij werd hervestigd in de VS. Echter uw verklaringen over uw broer en diens activiteiten voor de LTTE kunnen niet overtuigen. U stelt dat uw broer ten bate van de LTTE zou spreken, in een poging om mensen te rekruteren (CGVS p. 7), maar u geeft aan dat u niet wist wat er precies gebeurde met de mensen die hij hielp rekruteren, of uw broer deel uitmaakte van een LTTE-gelieerde (dekmantel) organisatie (CGVS p. 8, 9).

Gevraagd of u wist wat hij zoal zou zeggen op dergelijke rekruteringsacties, gaf u aan dat u steeds naar buiten zou gaan als hij ergens zou spreken waar u was, waardoor u daarover niets kan zeggen (CGVS p. 9). Dit valt maar erg moeilijk te geloven; u zou het land moeten ontvluchten zijn omwille van de verdenking die op de familie rustte door de activiteiten van uw broer, maar tegelijk kan u enkel in de meest algemene bewoordingen spreken over wat hij precies deed. Uw verklaringen over zijn vertrek uit Sri Lanka bevatten bovendien ook een enorme lacune: u verklaart dat uw broer in mei 2007 opgepakt werd en quasi onmiddellijk weer vrijgelaten, om dan naar het buitenland te vertrekken ook in 2007 (CGVS p. 9, 10). De documenten die u voorlegt stellen evenwel dat hij Indonesië, waar hij erkend werd als vluchteling, pas binnenkwam in mei 2009 (document 9), twee jaar later dus. U verklaart over zijn periode tussen Sri Lanka en Amerika enkel dat "hij op veel plaatsen onderweg [moest] stoppen" (CGVS p. 10), wederom enorm vaag. Ten slotte geeft u ook tegenstrijdige verklaringen over de periode waarin uw broer actief geweest zou zijn voor de LTTE: u verklaarde voor de DVZ namelijk dat hij van 2004 tot 2005 voor hen rekruteerde (vragenlijst CGVS dd. 8 september 2017, afdeling 3.5.), terwijl u voor het CGVS spreekt van 2004, 2005 en 2006 (CGVS p. 8). Dergelijke weinig gedetailleerde, algemene en contradictoire verklaringen kunnen de afwezigheid van elk begin van bewijs over de activiteiten van uw broer niet goedmaken, en u geeft het CGVS hiermee geen zicht op de werkelijke toedracht van de activiteiten van uw broer, nochtans een kernelement van uw eigen relaas."

Waar verzoeker dienaangaande in zijn verzoekschrift repliceert dat hij zelf niet bij zijn broer was, dat hij op dat moment slechts minderjarig was en dat de feiten zich reeds meer dan tien jaar geleden afspeelden, dient erop gewezen dat verzoeker heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van problemen die voortvloeien uit het beweerde LTTE-profiel van zijn broer, die door UNHCR werd erkend als vluchteling, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker zich terdege tracht te informeren omtrent dit profiel van zijn broer en de levenswandel die zijn broer nadien heeft gekend. Het loutere feit dat verzoeker ten tijde van deze feiten nog minderjarig was en dat deze feiten zich intussen meer dan tien jaar geleden afspeelden, doet aan deze redelijker verwachting geenszins afbreuk. Waar verzoeker uiteenzet wat zijn broer verklaarde nadat hij met hem contact opnam, komt hij niet verder dan het op blote wijze opwerpen van een aantal *post factum*-verklaringen die klaarblijkelijk slechts tot stand kwamen na reflectie wegens confrontatie met de bestreden beslissing. In die zin kan deze uiteenzetting dan ook niet tornen aan de motivering in de bestreden beslissing. De periode waarin verzoekers broer actief zou zijn geweest voor de LTTE, kan geenszins als een detail worden beschouwd en verzoekers tegenstrijdige verklaringen hieromtrent tonen dan ook wel degelijk de ongeloofwaardigheid van verzoekers vluchtrelaas aan. Waar verzoeker meent dat deze tegenstrijdigheid niet "*als argumentatie kan dienen om de asielaanvraag te weigeren*", dient erop gewezen dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoeker het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren. Waar verzoeker nog aanvoert dat zijn ouders hem trachtten af te schermen door hem zijn aanwezigheid "*tijdens de gesprekken*" te weigeren, kan niet worden ingezien over welke gesprekken verzoeker het heeft. Hetzelfde geldt voor zijn stellen dat er daarnaast "*de problemen met het leger*" waren en dat hij jonger is dan zijn broer. Hoe dan ook, hoger werd er reeds op gewezen dat verzoeker heden meent internationale bescherming te behoeven omwille van het LTTE-profiel van zijn broer, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij zich terdege over de problemen informeert, *quod non* zoals duidelijk blijkt uit de hiervoor geciteerde motieven uit de bestreden beslissing.

Vervolgens wordt in de bestreden beslissing terecht gewezen op het tijdsverloop van zes jaar tussen het vertrek van verzoekers broer en de problemen die verzoeker zelf zou hebben beginnen ondervinden, en dit reeds vier jaar nadat de oorlog tegen de LTTE in Sri Lanka werd beëindigd. In zijn verzoekschrift herhaalt verzoeker dat zijn broer kon vrijkomen met de hulp van de broer van een zakenpartner van zijn vader die parlamentslid was. Hij omschrijft dit als "*het ontsnappen*" van zijn broer, doch uit zijn verklaringen blijkt duidelijk dat zijn broer door de Sri Lankaanse autoriteiten bewust werd vrijgelaten. Of dit al dan niet geschiedde met de hulp van een parlamentslid, doet hieraan geen afbreuk en maakt van deze vrijlating geenszins een "*ontsnapping*", in de zin van het ontkomen aan de arrestatie zonder medeweten van of tegen de wil in van de Sri Lankaanse autoriteiten. Vervolgens herhaalt verzoeker in zijn verzoekschrift slechts zijn verklaringen over de twee helpers van de LTTE die mogelijks de namen van verzoeker en/of zijn broer aan het Sri Lankaanse leger zouden hebben doorgegeven. Het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen kan echter niet worden beschouwd als een dienstig verweer tegen de pertinente motivering in de bestreden beslissing dienaangaande dat verzoekers broer reeds gekend was bij de Sri Lankaanse autoriteiten, die hem in 2007 vrijlieten, en dat zijn broer niet was "*ontsnapt*" maar werd vrijgelaten.

Wat betreft de beweerde mishandelingen die verzoeker door het Sri Lankaanse leger zou hebben ondergaan, wordt in de bestreden beslissing gewezen op meerdere inconsistenties in verzoekers verklaringen hieromtrent. In zijn verzoekschrift tracht verzoeker deze tegenstrijdige verklaringen slechts op een gekunstelde *post factum*-wijze alsnog met elkaar in overeenstemming te brengen, hetgeen niet ernstig is. Op welke wijze het loutere feit dat zijn vader een zakenman zou zijn, dat zijn moeder ziek zou zijn en dat het geen eenvoudige beslissing zou zijn om zijn familie, zijn vrienden en zijn opgebouwde leven zomaar achter te laten, een ander licht zou kunnen werpen op de motieven in de bestreden beslissing betreffende de beweerde mishandelingen door het Sri Lankaanse leger, kan niet worden ingezien en wordt door verzoeker evenmin *in concreto* verduidelijkt in zijn verzoekschrift. Hetzelfde geldt voor waar verzoeker opnieuw naar deze elementen verwijst in het kader van de terechte motivering in de bestreden beslissing dat het niet aannemelijk is dat verzoeker vervolging vreest vanwege de Sri Lankaanse autoriteiten en vervolgens nog gedurende twee jaar in Sri Lanka verblijft bij familie en schoonfamilie zonder dat de voormelde autoriteiten hem komen zoeken. Het louter herhalen van zijn eerdere verklaring dat hij moest wachten op de smokkelaar gedurende zijn verblijf in Colombo faalt eveneens als verweer daar, zoals hoger reeds gesteld, het louter herhalen van reeds afgelegde verklaringen op zich niet kan worden beschouwd als een dienstig verweer.

Voorts dient erop gewezen dat redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een kandidaat-vluchteling, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een asielaanvraag zou indienen. Dat verzoeker naliet dit te doen en gedurende meerdere maanden talmde en verschillende Europese landen doorkruiste alvorens in België asiel aan te vragen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde.

De erkenning als vluchteling in hoofde van verzoekers broer door UNHCR (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) werpt geen ander licht op het voorgaande. Hetzelfde geldt voor verzoekers argumenten dienaangaande in zijn verzoekschrift. Uit de beschikbare informatie blijkt geenszins om welke reden verzoekers broer als vluchteling werd erkend door UNHCR. Aangezien ieder dossier individueel dient te worden beoordeeld, en mede gelet op het voorgaande, kan de erkenning in hoofde van verzoekers broer geenszins worden beschouwd als een begin van bewijs in het kader van de beoordeling van onderhavige, door verzoeker ingediende asielaanvraag. Waar verzoeker stelt dat hem wordt verweten geen foto's te hebben voorgelegd van zijn broer in een uniform van de LTTE, kan niet worden ingezien waar verzoeker het over heeft aangezien een dergelijk argument geenszins kan worden teruggevonden in de bestreden beslissing.

Betreffende de overige door verzoeker voorgelegde documenten (zie map 'Documenten' in het administratief dossier) wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

“De documenten die u voorlegde ter staving van uw asielrelaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Er is supra reeds gewezen op de beperkte inhoudelijke waarde van de documenten omtrent de vluchtelingenstatus van uw broer. U legt ook een aantal medische attesten voor betreffende uw eigen fysieke toestand (document 3), maar deze geven geen indicatie van de oorzaak van deze klachten behalve wat u hierover zelf tegen de dokters zei. Dit is geen objectieve indicatie van de eigenlijke oorsprong van deze klachten. Wat betreft de medische documenten uit Sri Lanka (document 4), dienst vastgesteld te worden dat deze, hoewel ze verwijzen naar een zogezegde behandeling uit 2014, pas zijn uitgegeven op 1 augustus 2017, en dus een duidelijk gesolliciteerd karakter hebben. Ook de brief die u voorlegt (document 5) heeft een duidelijk gesolliciteerd karakter, daar deze afkomstig is van iemand die niet betrokken was bij uw problemen en deze enkel vernomen kan hebben via-via. Hier kan trouwens ook het ondermaatse Engels aangestipt worden (“army intelligent personnel” edm.). De overige documenten, zoals uw identiteitskaart, geboorteakten, bankboekje, en foto's slaan op elementen zoals uw afkomst en identiteit, die op heden niet door het CGVS betwist worden. Er kan trouwens ook op gewezen worden dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, en de geloofwaardigheid van ongeloofwaardige verklaringen niet kunnen herstellen. Uit informatie toegevoegd aan het dossier blijkt trouwens dat documenten in Sri Lanka eenvoudig te verkrijgen zijn, hetzij via corruptie of door ze na te laten maken.”

Verzoekers verweer hieromtrent, namelijk dat hij van oordeel is dat de documenten minstens dienen te worden aanzien als een begin van bewijs, kan hierop geen ander licht werpen, gezien het voorgaande.

Tevens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

“Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam.

Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Verzoeker tracht weliswaar kritiek te uiten op deze motieven, doch hij laat na enig stuk bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat de door de commissaris-generaal gehanteerde informatie (zie map 'Landeninformatie' in het administratief dossier) onjuist of achterhaald zou zijn.

Gezien het geheel van wat voorafgaat, dient vastgesteld dat verzoeker er allerm minst in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen overgenomen en tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers vluchtrelaas niet voldoet aan de voorwaarden van artikel 48/6, § 1, 4 en 5 van de Vreemdelingenwet.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoekers vluchtrelaas, waarop hij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen meent derhalve dat verzoeker dan ook niet langer kan steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet ontwaart de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen noch in het administratief of rechtsplegingsdossier, noch in het verzoekschrift enig element dat de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op grond van het voormelde artikel zou kunnen verantwoorden.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig mei tweeduizend achttien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER